

Erfaringsopsamling 2024

Settlementet Vesterbro

Rammeaftale om køb af helhedsorienterede beskæftigelsesindsatser, som inddrager metoder fra Projekt Trædesten, januar 2024

Erfaringsopsamling *Trædesten til job*

2024

Indledning

Settlementet er en erhvervsdrivende fond, der er registreret som socialøkonomisk virksomhed med henblik på at skabe samfundsmæssig værdi. Vi er en professionel civilsamfundsorganisation, der sikrer inddragelse af civilsamfundet bl.a. i arbejdsfællesskaber, der sikrer udsatte borgeres sociale og kulturelle ligestilling. Settlementet er forankret på Vesterbro med aktiviteter i Dybbølsgade, Saxogade og Istedgade.

Beskæftigelsesindsatsen er tæt forbundet med vores 9 socialøkonomiske butikker i den sociale hande!sgade i Saxogade, en unik ressource og hjørnesten i Settlementet. Gaden består af 9 socialøkonomiske virksomheder, der er fagligt klædt på til at have udsatte borgere i praktik, samtidig med, at de er ordinære butikker, der fungerer på kommercielle vilkår. Den sociale hande!sgade er bredt repræsenteret ift. forskellige brancheretninger indenfor eks. service, butik, køkken, håndværk, montage m.fl. Alle butikker i Saxogade fungerer som træningsbaner for borgerne, hvor det er muligt at arbejde, træne og få beskrevet nogle af de specifikke elementer, konkrete delmål og udviklingsområder, som skal til for at kunne træde ud i en virksomhedspraktik udenfor Settlementet

Settlementets tilbud *Trædesten til job* er for mennesker, som står midt i eller er på vej tilbage fra større udfordringer i livet, som er med til at begrænse dem i deres indtræden på arbejdsmarkedet. Hos Settlementet arbejder alle medarbejdere uanset faglig baggrund ud fra den løsningsfokuserede metode såvel individuelt som gruppebaseret og med en tro på effekten af beskæftigelsesindsatser og værdien af arbejdsfællesskaber. Vi arbejder helhedsorienteret ud fra den anerkendende og motiverende tilgang med fokus på ressourcer, udfordringer, faglige, sociale og personlige kompetencer og udviklingsområder mhp. afklaring ift. ordinær beskæftigelse, fleksjob, førtidspension, herunder bidrag til forberedende planer.

Metode

I Settlementet tror vi på, at alle mennesker kan være en del af et arbejdsfællesskab og potentielt også skabe en tilknytning til arbejdsmarkedet. Vi har derfor fra starten af forløbet fokus på at få etableret en tro hos borgeren på at vedkommende har noget at tilbyde og være noget for fællesskabet og senere blive tilknyttet arbejdsmarkedet både igennem virksomhedspraktik, småjobs, løntimer eller selvforsørgelse. Vi arbejder empowerment-orienteret ved at støtte borger til at blive i stand til selv at handle på udfordringer og/eller konflikter på en arbejdsplads, i sociale sammenhænge, selvstændigt at kunne handle på henvendelser eksempelvis fra Jobcentret mm. Settlementets mål er i denne sammenhæng at blive overflødige for borgerne, når der skal handles på konkrete tiltag i eget liv. Og målet er således, at vi skal blive erstattet med borgers egen handlekraft og beslutningskompetence. Vi arbejder sammen med borgerne om konkrete mål og delmål indenfor beskæftigelsesområdet med fokus på at komme i

beskæftigelse og selvforsørgelse, uanset om det er igennem en virksomhedspraktik, løntilskud, ordinær ansættelse eller løntimer. Ud fra erfaring er det vores forventning, at en betydelig del af målgruppe vil have brug for en langsom introduktion og gradvis tilvænning for at fungere i en virksomhed igennem forskelligrettede træningsbaner i Settlementet.

Hos Settlementet arbejder vi sammen med borger om flere indsatser og herunder flere delmål indenfor forskellige områder parallelt med hinanden, da der er en forventning om og erfaring hos Settlementet, at dette også vil være nødvendigt for målgruppen at arbejde med for at kunne nærme sig arbejdsmarkedet. Det vil betyde, at borger godt kan have nogle større personlige udfordringer fx personlig fremtoning eller ageren, samtidig med at man deltager i en virksomhedspraktik. Vi tror på, at en virksomhedsrettet indsats kan igangsættes samtidig med, at der arbejdes med fx sociale eller helbredsmæssige udfordringer. Vores oplevelse er, at målgruppen bedre og hurtigere kan træne og reflektere over egne udfordringer og ændre på uhensigtsmæssig ageren, når der f.eks. er en virksomhedsplacering med medarbejdere og kolleger. Derudover arbejdes der tværfagligt, så borger sideløbende med deres beskæftigelsesrettede aktiviteter i Settlementet kan arbejde med behandling f.eks. i psykiatrien eller misbrugscenter.

Som nedenstående cases viser arbejdes der tæt sammen med borger om at finde den rigtige vej ud på arbejdsmarkedet. Virksomhedskonsulent, mentor og borger taler altid sammen om, hvad der er den rigtige løsning for, at borger kan komme tættere på sit beskæftigelsesmål. Forløbene bliver tilrettelagt individuelt, alt efter hvad den enkelte borger har af udfordringer, samtidigt med at borger stadig arbejder med de virksomhedsrettede aktiviteter.

Indsatser

I vores beskrevne cases og generelt for borgere i forløb i Trædesten til job arbejdes der på, at det er de samme fagpersoner, der er gennemgående i forløbet. Derfor har borger en fast mentor med ugentlige møder. Mentor opnår et stort kendskab til borger og der udvikles professionelle relationer, der fremmer samarbejdet. Det vil også være den samme virksomhedskonsulent, der følger borger i en virksomhedsplacering udenfor Settlementet. Settlementet har god erfaring med, at der ikke skiftes fagpersoner undervejs, heller ikke i de meget komplekse forløb. Dermed undgår vi, at vigtig viden går tabt, ligesom det er almindelig kendt, at skift i fagpersoner kan skabe regression i borgers udvikling. Settlementet prioriterer i stedet for faglig sparring og supervision, så alle fagpersoner er klædt på til at kunne håndtere og støtte op om borgernes udvikling. Settlementets erfaring viser, at det er vigtigt for borgers udvikling, at der er et hold af fagpersoner, der kan træde til på de rigtige tidspunkter og tage beslutninger, så snart det er nødvendigt. Dette sikrer også, at der aldrig er en passiv periode i en borgers forløb, da der i alle faser altid vil være en fagperson til at støtte borger med at tage det næste relevante skridt.

Aktiviteter

Borger vil igennem hele deres forløb hos Settlementet have den samme faste beskæftigelsesmentor tilknyttet. Det er vores erfaring, at borgerne fungerer bedst ved at have løbende og faste planlagte aftaler og ved at vide, hvem de fast igennem forløbet har samtaler med og kan gå til, når der opstår udfordringer eller situationer, hvor der er behov for yderligere støtte. Deres faste beskæftigelsesmentor har en koordinerende funktion ift. Settlementets andre faggrupper samt andre indsatser og tiltag udenfor Settlementets. Gennemskueligheden omkring den faste beskæftigelsesmentor er med til at skabe større ro i og omkring borger og styrker borgers tro på, at den planlagte indsats kan føre til noget - og dermed skaber mening og trivsel for borger.

Der er et fast tilrettelagt forløb, når man starter i Settlementet. Man starter altid med at komme i praktik i Settlementets butikker i Saxogade. Her får mentor mulighed for at få afklaret udfordringer og skånehensyn inden borger skal videre i virksomhedspraktik. Det er muligt at starte i Saxogade i helt ned til én time om ugen og borger skal således ikke vente på at blive klar til en mere omfangsrig praktik. Erfaring viser, at der er større succes med virksomhedspraktik, i forhold til frafald, når mentor og virksomhedskonsulent kan bruge erfaring fra praktik i Saxogade til at finde en virksomhedspraktik, der matcher borger. Perioden for praktik i Saxogade varierer alt efter hvor klar borger er til at komme videre i virksomhedspraktikpraktik.

Sideløbende med praktik i Saxogade får borger opdateret sit CV med Settlementets CV/jobsøgningskonsulent. Dette er for at starte en dialog med borger omkring ressourcer og kompetencer. Derudover bruger virksomhedskonsulent CV'et i kontakten med virksomheder, når borger skal videre i virksomhedspraktik uden for Settlementet.

I løbet af praktikforløb i Saxogade bliver der holdt opfølgningssamtaler, hver måned, med mentor, borger og praktikansvarlig. Dette fortsætter i virksomhedspraktik, hvor virksomhedskonsulent overtager opfølgningssamtale med borger og praktikvirksomheden. I de løbende opfølgningssamtaler vil der fast blive talt om borgers konkrete deltagelse i de aftalte og planlagte aktiviteter herunder mødestabilitet, udbytte af aktiviteter, ageren mm., samt deres delmål og mål. Når vi taler med borger om udvikling, har vi først og fremmest fokus på det, som lykkes, men det er lige så vigtigt med konstruktiv feedback, når der er noget, der ikke går godt- og hvor vi ser, at der er mulighed for at blive/ gøre det bedre.

Det er i løbet af eller efter et forløb muligt at blive tilknyttet som frivillig i Settlementet, f.eks. til nogle af vores mange events. Dette betyder, at mange borgere via et beskæftigelsesforløb i Settlementet også bliver en del af andre mere varige fællesskaber.

Det vigtigste i arbejdet med vores målgruppe(r) ift. at skabe udvikling i borgers livssituation?

I arbejdet med Settlementets målgruppe, som typisk omfatter socialt udsatte med komplekse udfordringer udover langvarig ledighed, er det vigtigste at skabe en tryk og tillidsfuld relation mellem de forskellige fagpersoner, som skal arbejde sammen med

borgeren, nemlig mentor, virksomhedskonsulent, den praktikansvarlige og jobkonsulenten fra Jobcentret.

Når der er etableret en tillid, bl.a. ved at borgere kan mærke, at forløbet planlægges under hensyntagen til borgerens ressourcer, kan borgeren støttes i deres personlige, faglige og sociale udvikling og dermed skabe positive forandringer i deres vej tilbage mod arbejdsmarkedet.

Helhedsorienterede indsatser:

Hvilke to-tre konkrete værktøjer/redskaber anvender I, for at borgeren oplever en velfungerende, helhedsorienteret indsats?

Et af de allervigtigste værktøjer for os er et sparringsmøde, som vi afholder ugentligt med deltagelse af alle de fagligheder, der er involveret i de sager, som tages op på mødet. På disse møder får de sager, som tages op, en grundig gennemgang og alle relevante perspektiver fra deltagerne på mødes lægges frem. Her er det centralt, at jobcenterkonsulenten sidder med rundt om bordet og er med til dels at oplyse sagen, men også til at tage beslutninger i den enkelte borgers forløb. På den baggrund tages der holdbare beslutninger, som alle er enige i.

Et andet værktøj, som lægger sig tæt op ad ovenstående, er den måde vi arbejder tværfagligt med stærke fagligheder. For at belyse flest mulige sider af borgernes ressourcer og skånebehov arbejdes der med forskellige, men stærke fagligheder omkring og med borger. Samarbejdet skal være tæt og stærkt for, at vi lykkes med at komme i mål. Hver faglighed har et særligt fokus og dermed et særligt blik på borger. De forskellige "blik" både understøtter og supplerer hinanden. Der arbejdes ligeledes med et flow, hvor mentor i starten af forløbet har en mere omfattende rolle, mens virksomhedskonsulenten længere henne i forløbet, når borgeren nærmer sig arbejdsmarkedet, i højere grader overtager kontakten med borgeren.

Motivation:

Hvilke to-tre tilgange vurderer I, sikrer bedst motivation hos borgeren?

Hovedparten af de borgere der bookes i Trædesten til job, har ingen eller ringe erfaring med arbejdsmarkedet. De er ofte præget af manglende tiltro til egne evner, og har svært ved at se egne ressourcer, og hvordan de kan få en plads i et arbejdsfællesskab. De udtrykker nervøsitet og modstand, og har brug for at tage små skridt, fx starte i skånsom praktik i Saxogade på få timer. At vores mentorer støtter borgerne i de skridt, de er i stand til at tage, er et værdifuldt element i motivationsarbejdet.

Vi har en grundlæggende tro på, at borgerne gør hvad de kan / er i stand til i forhold til at skabe en forandring i deres liv – fx i forhold til at blive klar til at starte i praktik i Saxogade, men deres udfordringer kan være så komplekse, at de selv oplever at have et begrænset handlerum i forhold til at rykke på deres problemer. Vores grundlæggende tro på borgeren og forståelse af deres ofte meget komplekse problemer er med til at styrke samarbejdet med borgerne, herunder at skabe motivation hos borgerne. Når der arbejdes med de barrierer, som borgerne beskriver, de har for at komme videre i deres liv, øges deres handlemuligheder og dermed

deres motivation for at indgå i samarbejdet. Vores mentorer arbejder helhedsorienteret med borgeren for at understøtte den progression, som vi tror på, at den enkelte borger er motiveret for – uanset kompleksiteten i deres udfordringer. Vi kan også se, at vi lykkes med at skabe motivation hos borgerne, når mentorerne hjælper borgerne med at kunne handle på de udfordringer, de har. Når borgeren oplever, at mentoren tager fat i at løse deres problemer, f.eks. hjemløshed og misbrug sideløbende med praktik, etableres der et håb, som skaber motivation. Vigtige greb er at skabe tillid og tilhørsforhold, lægge en plan der matcher borgerens ståsted (eksemplificeret i de to cases), følge dem i de skridt, de er i stand til at tage, understøtte empowerment og understøtte borgerens handlekraft.

Derudover har vi erfaret, at det øger motivationen hos den enkelte borger, hvis der er tydelighed omkring formål og meningen med de forskellige indsatser, hvorfor vi altid arbejder med delmål, samtidig med, at der tilbydes ekstra støtte i overgangen mellem de forskellige indsatser, f.eks. fra praktik i Saxogade til virksomhedspraktik, da overgange generelt er svære at håndtere for vores målgruppe, hvor skift er lig med uforudsigelighed.

Hvordan arbejder I med at inddrage borger så meget som muligt i borgers rejse ud på en virksomhed?

Som nedenstående cases også viser, ligger der et stort arbejde forud for etablering af en virksomhedspraktik, hvor der skal mange justeringer til i yderst skånsomme rammer. Det kan ofte være nødvendigt at afsætte god tid til progressionen, da der er udfordringer, der skal håndteres undervejs, fx angst i forbindelse med transport fra bopæl til Saxogade, udfordringer med hygiejne, vanskeligheder med at holde pause eller spise frokost med andre.

Borgerne har på forhånd kendskab til, at målet er at komme i virksomhedspraktik efter praktik i Saxogade. Kendskab til delmål, mening og fremtidige indsatser i forløbet har afgørende betydning for borgeren, som dermed kan se formålet med sit forløb. I alle forløb bruges erfaringer fra praktikerne i Saxogade indgående, når borger skal visiteres til virksomhedskonsulent. Viden om udfordringer og progressionen fra praktikken i Saxogade viderefremmes sammen med borgeren. Der foregår løbende et omfattende dokumentationsarbejde.

Borgerne deltager i tre-parts samtaler med deres mentor, som de har et godt kendskab til, og virksomhedskonsulent, som kobles på i forhold til at finde en relevant virksomhedspraktik.

Hvordan arbejder I med virksomhederne ift. at sikre at borgerne står med et fleksjob i hånden, når borger bevilges fleksjob?

Når borger kommer i virksomhedspraktik, tales der mulighed for ansættelse meget tidligt i samarbejdet. Der tages afsæt i den omfattende viden om ressourcer og skånebehov, som er opbygget i borgerens praktik i Saxogade, og der arbejdes på den baggrund med, hvordan og på hvilke områder, borger kan bidrage på virksomheden. Dette kræver en tæt og tillidsfuld dialog med virksomheden i hele forløbet.

Hvilke strategiske overvejelser har I haft ift. arbejdet med borgere, når de er i ordinære timer?

Der arbejdes altid med muligheden for at øge timetallet på arbejdspladsen i en tæt dialog med arbejdsgiver. Her går virksomhedskonsulenten også i dialog med arbejdsgiver om der kunne være andre arbejdsopgaver end dem borger allerede løser, som kunne være relevante for borger at bidrage med. Hvis borger er i et afklaringsforløb mod fleksjob, overvejes det nøje om løntimer og den kompleksitet, som det kan medføre ift. indsendelse af lønsedler mv. kan spænde ben for en effektiv afklaring. Målet er, at borger mest effektiv kommer igennem en afklaring med et fleksjobåbning parat, når fleksjobbet er tildelt.

Cases:

Case 1: Hanne, 61 år, booket i Trædesten til job, 26 uger, efterfulgt af en forlængelse på 26 uger (slut februar, 2025)

Jobcentret ønsker Hannes arbejdsevne afklaret med henblik på, om hun kan være i målgruppen for et fleksjob. Det fremgår desuden af bestillingen, at der er begrænset lægelig dokumentation, og at mange praktikker indikerer ”temmelig nedsat arbejdsevne” Jobcentret anfører desuden, at det i LÆ fra 2023 fremgår, at det ikke forventes, at Hanne kan genoptage sin relation til arbejdsmarkedet på ordinære vilkår, idet der er tale om varig funktionsnedsættelse.

Hanne er fra starten af sit forløb meget skeptisk og kritisk. Hun udtrykker stor negativitet omkring de indsatser hun tilbydes, og udtaler ofte, at det er krænkende, at hun skal deltage i praktik, have en mentor, mm. Til tider fremstår Hanne meget nedladende, aggressiv og svær at samarbejde med. Det kræver en stor indsats af mentor at få skabt en relation til Hanne, som igen og igen gentager, at det er meget ydmygende at være en del af beskæftigelsessystemet, idet hun tidligere har været selvforsørgende. Mentor vælger at arbejde indgående med relationsarbejdet og Hannes modstand. Dette resulterer i, at Hanne accepterer – om end modvilligt - at starte i praktik i Saxogade, men er fortsat meget irettesættende overfor mentor, og er ligeledes kritisk overfor praktikansvarlig og de andre praktikanter i butikken.

Mentor har stor fokus på at arbejde med Hanne om, at hun skal fokusere på sine egne opgaver og udfordringer, og ikke kan bestemme over de andre i butikken og ikke kan blande sig i den praktikansvarliges arbejde med øvrige de praktikanter / medarbejdere.

Det er svært for Hanne at tilpasse sig, men igennem sin praktik opnår hun dog forståelse for, at det også er bedst for hende selv, hvis hun ikke bruger sin energi og ressourcer på de andre i butikken. Hanne har lav stresstærskel, og erkender, at det ikke er hensigtsmæssigt, at hun gentager sit mønster fra sit tidligere job i SOSU-branchen med at tage ansvar for alle andre. Hanne erkender, at det slider på hende, og med hjælp fra mentor får Hanne mere fokus på sig selv og sine egne opgaver. Hanne møder 100 procent stabilt i sin praktik på trods af sit store forbehold omkring deltagelse i praktik. Undervejs i praktikken producerer hun nogle produkter, som bl.a. bliver rost af en kunde. Mentor ser en positiv udvikling i Hannes tilgang til andre mennesker og i samarbejdet med mentor, selvom det fortsat er vanskeligt at holde møde med

mere end én person. Hvis der er 3 parts møde med Jobcentret eller praktikopfølgning med praktikansvarlig fremstår Hanne fortsat meget konfliktsøgende og negativ.

Da Hanne er stabil i sin praktik i Saxogade på 6 timer ugentligt (fordelt på 2 dage) visiteres hun til Settlementets virksomhedskonsulent. Forinden har hun fået lavet et CV hos Settlementets CV- og jobsøgningskonsulent. Hanne er igen meget kritisk i samarbejdet med virksomhedskonsulent, og opstiller mange krav til virksomhedspraktik, som ikke kan honoreres. Hanne er uforstående overfor, at hun ikke alene kan sætte dagsordenen, og mentor må igen have flere samtaler med Hanne om måden, hvorpå hun agerer med andre mennesker. Men det er yderst vanskeligt for Hanne at tage imod den hjælp, hun tilbydes, ligesom hun har svært ved at acceptere, når mentor taler med hende om personlig fremtoning, som til tider kan synes en smule aparte.

Det sidst besluttes det, at Hanne skal tilbydes en praktik som piccoline i Settlementet. Hun tilbydes opgaver, som hun kan se en mening med, og hvor hun ikke skal samarbejde med andre. Praktikken i Saxogade afdækkede behov for, at Hanne kan arbejde alene, uden deadlines og med mulighed for selv at tilrettelægge udførelsen af sine opgaver. Dette er stressreducerende for hende. Praktikansvarlig planlægger praktikken i detaljer sammen med Hanne, som responderer godt på at blive inddraget minutløst i planlægningen.

Aktuelt er Hanne i praktik 2 dage á 2 timer om ugen i Settlementet, hvor hun løser sine opgaver som piccoline yderst tilfredsstillende. Hun formår at fokusere på sine opgaver uden at lade sig distrahere af, hvad andre medarbejdere foretager sig, ligesom hun ikke som i tidligere praktik bruger unødige ressourcer på at korrigere andre. Der er sket en markant udvikling i Hannes evne til at italesætte sine udfordringer på en konstruktiv måde, ligesom hun har erkendt, at hun har nogle skånebehov. Hanne evner nu at trække sig fra potentielle konflikter. Mentors indsats med at lære Hanne nogle mestringsstrategier i forhold til konflikthåndtering er lykket godt.

Det har kun været muligt at skabe progression i Hannes udvikling, fordi mentor har skabt en god relation over tid, været tålmodig samt været afvæbnende i forhold til Hannes udadreagerende adfærd og kritiske tilgang til samarbejdet. Samtidig med har mentor på en professionel måde formået at sætte tydelige grænser for uacceptabel adfærd.

Grundet Hannes stresssårbarhed og tendens til at placere årsag til problemer hos andre mennesker samarbejder mentor og praktikansvarlig tæt sammen om at tilrettelægge Hannes praktikforløb, sikre justeringer i god tid samt inddrage Hanne ved tæt dialog om fx arbejdstider og opgaver. Hanne er efter 3 ugers praktik motiveret for at øge antal ugentlige timer og har vist fleksibel i forhold til arbejdsopgaver, hvilket anses som en betydelig progression.

Case 2: Anders, 41 år, bookes i Trædesten til job, 26 uger.

Jobcentret ønsker, at der iværksættes en skånsom virksomhedspraktik med henblik på afklaring af borgers arbejdsevne. Primære mål for borgeren er, at han bliver afklaret til fleksjob

eller førtidspension. Anders har diagnosen komplekst PTSD, og har været isoleret i sit hjem i mange år. Han har deltaget i behandlingsforløb, dog med svindende fremmøde.

Indledningsvist er det svært at få Anders til at møde til mentorsamtalerne, da Anders er usikker på, hvad der skal i hans forløb. Da han er mødt et par gange drøftes praktik i Saxogade. Anders fortæller, at det er svært for ham at forlade sig lejlighed, men han er indstillet på at afprøve en praktik i Saxogade. Som udgangspunkt har han svært ved at omgås med mænd, men Anders vil gerne give praktikken et forsøg, selvom der er en mandlig praktikansvarlig i butikken. Anders forsøger flere gange at møde op i sin praktik, men må vende om på vejen. Han får mange angstanfald og bekymringstanker, både omkring turen fra sin bopæl til praktikstedet og i forhold til at være i en butik med andre mænd. Anders fortæller, at hans PTSD-diagnose gør det vanskeligt for ham at opnå samt opretholde en tilknytning til arbejdsmarkedet, hvilket gør ham meget ked af det, idet han har taget en universitetsuddannelse, og havde mange forestillinger om, hvilke jobs han kunne varetage. Praktikken i Saxogade afbrydes.

I efterfølgende periode er der fokus på, at få Anders til at møde til mentorsamtaler, idet han fortsat er præget af undgåelsesadfærd og ofte melder afbud til samtalerne. Mentor har flere telefonsamtaler med Anders for at forklare ham, hvad der skal ske i hans forløb, ligesom der i samtalerne er fokus på udvikling af mestringsstrategier i forhold til at minimere undgåelsesadfærd. Anders er motiveret for at tale om sikkerhedsadfærd, så han kan få nemmere ved at møde op, da han gerne vil samarbejde omkring sin afklaring.

Mentor er på telefonen, hvis Anders får brug for det, når han skal forlade sin lejlighed, mentoraftalerne lægges om formiddagen efter myldretiden, da mange mennesker er en tricker i forhold til Anders angst. En afgørende faktor for Anders fremmøde er desuden, at detaljer omkring samtalen planlægges i god tid. Så alle mentorsamtaler afsluttes med en plan for den næste samtale. Anders fortæller, at han de fleste dage har det mentalt / psykisk meget dårligt, og føler sig så belastet og følelsesmæssig ude af kontrol, at hans kognitive funktioner nærmest ikke fungerer. Anders føler sig i konstant alarmberedskab, hvorfor det er svært for ham at forlade sin lejlighed, som er hans trygge rum.

Da Anders fortæller, at hans angst vedligeholdes, fordi han hele tiden føler sig presset og i fare, og at han er præget af dystre og negative tanker, som holder ham vågen er der i mentorsamtalerne fokus på at minimere krav, skabe struktur og forudsigelighed.

Mentorsamtalerne har også et narrativt fokus, hvor der arbejdes med Anders selvfortællinger, som ofte er meget negative og selvkritiske. Igennem samtalerne får Anders lært at turde se de ressourcer han også har. Han er meget omsorgsfuld omkring sine børn, som han ser nogle timer, når han har mentalt overskud til det, ligesom han får et mere positivt syn på sig selv i forhold til at han ofte er opsøgende overfor ny viden (som han tilegner sig via læsning bl.a. på sin computer).

Det lykkes at få Anders til at møde til mentorsamtalerne, idet presset omkring fremmøde i praktik i Saxogade er væk, og der er lavet flere stress- og angstreducerende tiltag i forhold til at

møde op. Anders fortæller mentor, at han profiterer af mentorsamtalerne, fordi samtalerne er på hans præmisser, og der ikke sættes spørgsmålstejn ved hans handlinger og motiver. Han siger, at han føler sig hørt og taget alvorligt, og det er positivt for Anders, at der bliver lagt en individuel plan som tager udgangspunkt i hans formåen.

Da Anders hurtigt bliver presset ved for mange krav, aftales det forud for opstart i ny praktik, at tydeliggøre delmål: Delmål 1: At få Anders til at møde og interagere med praktikansvarlig om opgaveløsningen. Delmål 2: At få Anders til at løse de beskrevne opgaver, enten selvstændigt eller med 1:1 støtte. Derudover iværksættes der skånehensyn såsom fleksibilitet i mødetid (et kvarter), så han ikke skal føle pres over at møde på et bestemt tidspunkt, han skal kende sin opgave på forhånd, han har haft mulighed for at hilse på praktikansvarlig (en kvinde) flere gange, kendskab til præcis hvor han skal sidde i rummet, mulighed for at undgå interageren med mænd, undgå deadlines samt have vished om at han kan forlade opgaven, hvis han bliver for presset rent mentalt.

Ud fra et godt kendskab til Anders skånehensyn, udfordringer og ressourcer aftales en administrativ praktik i Settlementets administration, hvor han skal varetage indtastning og systematisering af data. Han skal møde 2 timer, 1 dag om ugen.

På trods af meget skånsomme rammer omkring praktikken er det meget vanskeligt for Anders at møde i praktik kontinuerligt. De 2 gange han møder udviser han initiativ i forhold til opgaveløsning og det er praktikansvarligs vurdering, at det er vigtigt for Anders at få løst opgaven, men at han også virker meget mentalt belastet undervejs.

Sideløbende med mentorsamtaler og etablering af praktik, har Anders været tilmeldt CV kursus 3 gange. Anders møder kun den første gang. Mentor støtter desuden Anders i at få genskabt kontakt til den psykoterapeut, som han tidligere har været i behandling hos, samt få bestilt til tid psykiater. Mentor er ligeledes i dialog med psykoterapeuten i forhold til en fælles snak om at støtte Anders på den mest hensigtsmæssige måde.

Anders får ikke forlænget sit forløb, da Jobcentret vurderer, at Anders sag er blevet velbelyst, og kan lægges op til rehabiliteringsteamet.